

Pilk: Haj, to sebi zwoěrju a chcu na to, hdyž sebi
žadate, přisahac!

Haudrij: Njewustyšana to khorotosc! Štož žaduje hani-
by nima, tež žaneje česce dōstojny rjeje. Tak
nož so haubuje a zhoúce, zo je so toú muž
wo kotrymž tu řečice, před 16 lětami ze žonu
a dwěmaj džećowaj w morju zatepil. Tyr.
bješe wšelakich njeľuboznych přescělarjow
dla swoju domiznu wopušćić a cheysc do
Amerike wopušćowac, kaž je so to tež wjele
drukim bohatym a wosobnym swojban
kehdy podobuje zešto.

Herta (paduje do wonory; Hilja dyrbi ju djer-
žec, zo njeby padnyła):

Pilk: Haj, tak je. A nětk gasy zhoúce k swojej
haubje, zo buštaj jeho synk a stary stujow-
nik wot španiskich lōdžnikow před swjercu
zakhorowanaj. A tutou jeho syn nětkle tu